

Basisgroep Heel de Kerk, Heel de Wereld.

Viering zondag 24 november 2024

Barmhartigheid

Welkom mededelingen.

Ontsteken van de kaarsen.

Kruisteken

Inleiding op het thema

Bij Barmhartigheid denken velen van ons aan het verhaal over de barmhartige Samaritaan. De simpele heidense koopman die te hulpschoot waar gelovigen wegkeken.

Mogelijk denken we aan het verhaal van de verloren zoon die, nadat hij tot inkeer gekomen was en naar huis terugkeerde, door zijn vader warm onthaald werd.

Die koopman en die vader toonden beiden barmhartigheid.

Dagelijks lezen we in de krant en zien we op de TV de ellende van de mensen die lijden onder oorlogen en conflicten. Oekraïne, Gaza, de Westelijke Jordaanoever, Soedan. Bootvluchtelingen die gevaarlijke oversteken maken naar Europese landen. Ga zo maar door.....

Niemand van ons is bij machte deze noden te ledigen. Onze giften aan goede doelen organisaties zijn druppels die vallen in een zee van middelen die nodig zijn om deze noden te verzachten. Want zolang er mensen zijn die ze veroorzaken, is het oplossen noden ver weg.

Barmhartigheid zit vaak in kleine dagelijkse dingen. Zoals we zullen lezen in het verhaal van een egel die op reis ging. De aandacht voor de ander is de barmhartigheid die wij in praktijk kunnen brengen.

Laten wij elkaar inspireren tijdens onze gedachtenwisseling.

Gebed.(Bidden we samen)

Heer Jezus, gij die in uw vertellingen

Uw volgelingen leerde wat barmhartigheid inhoud

Help ons, om tijdens deze viering, elkaar te inspireren,

Zodat onze gedachten en handelingen zullen getuigen van barmhartigheid. Amen

Lied 61. Laat elk talent

Lucas 15: 11-13

Er was een man die twee zonen had. Vader, zei de jongste tegen hem, geef mij dat deel van uw bezit waarop ik recht heb. En de vader verdeelde zijn vermogen onder zijn twee zonen. Een paar dagen later verzilverde zijn jongste zoon zijn aandeel en ging op reis naar een ver land. Daar leidde hij een losbandig leven en joeg zijn geld erdoor. Toen hij alles had verkwist, ontstond er in dat land een verschrikkelijke hongersnood. Hij begon gebrek te lijden en ging in dienst bij een van de bewoners van dat gebied, die hem op zijn land de varkens liet hoeden. Graag had hij zijn buik gevuld met de eikels die de varkens vraten, maar niemand gaf ze hem. Toen kwam hij tot inkeer en dacht: Hoeveel knechts heeft mijn vader niet die overvloed aan eten hebben, en ik verga hier van de honger. Ik ga terug naar mijn vader en zal tegen hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen God en tegen u. Ik verdien niet langer de naam van zoon; behandel mij voortaan als een van uw knechts. En hij ging op weg terug naar zijn vader. Hij was nog ver van huis, toen zijn vader hem al zag. Omdat hij met hem begaan was, liep hij zijn zoon snel tegemoet, sloeg zijn armen om hem heen en kuste hem. Vader, zei zijn zoon, ik heb gezondigd tegen God en tegen u; ik verdien het niet nog langer uw zoon genoemd te worden. Maar zijn vader zei tegen zijn knechts: Vlug! Haal het beste gewaad en laat het hem

aantrekken; steek een ring aan zijn vingers en doe hem schoenen aan. Haal het mestkalf van stal en slecht het. Dan gaan wij eten en feestvieren. Want deze zoon van mij was dood en staat weer levend voor me, hij was verloren en is weer gevonden. En het feest begon.

Lied 73: Niemand leeft voor zichzelf

Lezing: Op reis. (Ton Telegen De egel, dat ben ik)

Op een ochtend trok de egel de deur achter zich dicht en ging op reis. Waarheen ik ga zie ik wel, dacht hij. Vol goede moed liep hij het bos in. Hij bleef af en toe staan om in zijn voorpoten te wrijven en tegen zichzelf te zeggen: ‘Je bent echt op reis, egel!’ Een klopje op zijn schouder geven deed hij niet, vanwege de stekels die daar zaten.

Hij kwam allerlei dieren tegen, die hem nog nooit zo vastberaden hadden gezien. ‘Waar ga je heen, egel?’ vroegen ze. ‘Dat zie ik wel’, antwoordde hij elke keer. Hij vond dat een goed antwoord. De mier had hem eens verteld dat als je op reis ging je nooit van tevoren moest weten waarheen. Hij liep de hele dag door het bos, struikelde, viel in kuilen en met zijn gezicht in de modder, kneusde een paar stekels, kwam dieren tegen die hij nog nooit had ontmoet, werd hier en daar binnen uitgenodigd en één keer zelfs op de schouders genomen en toegezongen, en dronk meer thee en at meer taart dan hij ooit had gedronken en gegeten. Aan de rand van het bos, aan het eind van de middag, was hij zo voldaan, maar ook zo moe dat hij in slaap viel.

De dieren zagen hem liggen. Het werd donker en koud en ze tilden hem met z’n allen voorzichtig op, zodat ze hem niet wakker maakten en zijn stekels hen niet staken. Zo droegen ze hem naar zijn huis. Daar legden ze hem in bed, trokken zijn deken over hem heen en slopen op hun tenen weg.

Op tafel lieten ze een briefje achter: *Hartelijke groeten. Je vrienden*

Meditatieve muziek

Stilte

Gesprek

Wat heeft je getroffen in de lezingen?

Hoe heb je zelf barmhartigheid ervaren?

Stilte

Voorbeden. Afgewisseld met 'Heer ontferm u'

Lied 79: Onze Vader in de hemel maak alles nieuwe

Collecte voor Hospice Zenith: NL94 RABO 0128 1751 33

Lied 20: De levende zegene en behoede u,

8ste sacrament

Gedachte voor onderweg.

Goed is dat je goede woorden overweegt en wil.

Heb je naaste lief, die is als jij,

de vluchteling, de arme. Doe hen recht.

Prent ze in je hart van je verstand, die woorden.

Zeg ze voor je uit